

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ 98^η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 2024

20 Οκτωβρίου 2024

Πηγαίνετε και καλέστε όλους στο συμπόσιο (πρβλ. Μτ 22,9)

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές!

Για τη φετινή Παγκόσμια Ημέρα Ιεραποστολών διάλεξα το θέμα από την ευαγγελική παραβολή του γαμήλιου συμποσίου (βλ. Μτ 22,1-14). Αφού οι καλεσμένοι αρνήθηκαν την πρόσκληση, ο βασιλιάς, ο πρωταγωνιστής της ιστορίας, λέει στους υπηρέτες του: "Πηγαίνετε στα σταυροδρόμια κι όσους βρείτε καλέστε τους στους γάμους" (στ. 9). Αναλογιζόμενοι αυτή τη λέξη-κλειδί, στο πλαίσιο της παραβολής και της ζωής του Ιησού, μπορούμε να αναδείξουμε ορισμένες σημαντικές πτυχές του ευαγγελισμού. Αποδεικνύονται ιδιαίτερα σημαντικές για όλους εμάς, τους μαθητές-ιεραποστόλους του Χριστού, σε αυτή την τελική φάση της συνοδικής πορείας η οποία, σύμφωνα με τον τίτλο *"Κοινωνία, συμμετοχή, αποστολή"*, θα πρέπει να επανεκκινήσει την Εκκλησία προς την πρωταρχική της δέσμευση, δηλαδή τη διακήρυξη του Ευαγγελίου στον σύγχρονο κόσμο.

1. "Πηγαίνετε και καλέστε!". Η αποστολή ως ακούραστο βάδισμα και πρόσκληση στη γιορτή του Κυρίου

Στην αρχή της εντολής του βασιλιά προς τους υπηρέτες του, υπάρχουν τα δύο ρήματα που εκφράζουν τον πυρήνα της αποστολής: "πηγαίνετε" και "καλέστε" με την έννοια του "προσκαλέστε".

Όσον αφορά το πρώτο, θα πρέπει να θυμηθούμε ότι οι υπηρέτες είχαν προηγουμένως σταλεί για να μεταφέρουν το μήνυμα του βασιλιά στους καλεσμένους (βλ. στ. 3-4). Αυτό μας λέει ότι η ιεραποστολή είναι ένα ακούραστο βάδισμα προς όλη την ανθρωπότητα για να την προσκαλέσει στη συνάντηση και στην κοινωνία με τον Θεό.

Ακούραστο! Ο Θεός, μέγας σε αγάπη και πλούσιος σε έλεος, εξέρχεται διαρκώς προς κάθε άνθρωπο για να τον καλέσει στην ευτυχία της βασιλείας του, παρά την αδιαφορία ή την απόρριψη. Έτσι ο Ιησούς Χριστός, ο καλός ποιμένας και απεσταλμένος του Πατέρα, εξήλθε για να αναζητήσει τα χαμένα πρόβατα του λαού του Ισραήλ και θέλησε να προχωρήσει περισσότερο για να φτάσει ακόμη και στα πιο απομακρυσμένα πρόβατα (βλ. Ιω 10,16). Είπε στους μαθητές: "Πηγαίνετε!", τόσο πριν όσο και μετά την Ανάστασή του, εμπλέκοντάς τους στη δική του αποστολή (βλ. Λκ 10,3· Μκ 16,15). Για τον λόγο αυτό, η Εκκλησία θα συνεχίσει να υπερβαίνει όλα τα όρια, να εξέρχεται ξανά και ξανά χωρίς να κουράζεται ή να χάνει το θάρρος της μπροστά στις δυσκολίες και τα εμπόδια, για να εκπληρώσει πιστά την αποστολή που έλαβε από τον Κύριο.

Δράττομαι της ευκαιρίας αυτής για να ευχαριστήσω τους άνδρες και τις γυναίκες ιεραποστόλους οι οποίοι, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του Χριστού, άφησαν τα πάντα για να πάνε μακριά από την πατρίδα τους και να μεταφέρουν τα Καλά Νέα σε μέρη όπου οι άνθρωποι δεν τα έχουν λάβει ακόμη ή τα έλαβαν πρόσφατα. Αγαπητοί φίλοι, η γενναιόδωρη αφοσίωσή σας είναι μια απτή έκφραση της δέσμευσης στην αποστολή *προς τα έθνη*, την οποία ο Ιησούς εμπιστεύτηκε στους μαθητές του: "Πηγαίνετε και κάνετε μαθητές μου όλα τα έθνη όλα τα έθνη" (Μτ 28,19). Ας συνεχίσουμε, λοιπόν, να προσευχόμαστε και να ευχαριστούμε τον Θεό για τις νέες και πολυάριθμες ιεραποστολικές κλήσεις, για το έργο του ευαγγελισμού ως τα πέρατα της γης.

Και ας μην ξεχνάμε ότι κάθε χριστιανός καλείται να συμμετάσχει σε αυτή την παγκόσμια αποστολή με τη δική του ευαγγελική μαρτυρία σε κάθε περιβάλλον, έτσι ώστε όλη η Εκκλησία να εξέρχεται συνεχώς με τον Κύριο και Διδάσκαλό της στα "σταυροδρόμια" του σημερινού κόσμου. Ναι, "σήμερα το δράμα της Εκκλησίας είναι ότι ο Ιησούς συνεχίζει να χτυπάει την πόρτα, αλλά από μέσα, ώστε να τον αφήνουμε να βγει έξω! Πολλές φορές καταλήγουμε να είμαστε μια Εκκλησία [...] που δεν αφήνει τον Κύριο να βγει έξω, που τον κρατάει ως "δικό της πράγμα", ενώ ο Κύριος ήρθε για την ιεραποστολή και θέλει να είμαστε ιεραπόστολοι" (*Ομιλία προς τους συμμετέχοντες στο συνέδριο που οργανώθηκε από την Ποντιφική Σύνοδο για τους Λαϊκούς, την Οικογένεια και τη Ζωή*, 18 Φεβρουαρίου 2023). Είθε όλοι εμείς, οι βαπτισμένοι, να είμαστε έτοιμοι

να βγούμε ξανά, ο καθένας ανάλογα με τη δική του κατάσταση ζωής, για να ξεκινήσουμε ένα νέο ιεραποστολικό κίνημα, όπως στις απαρχές του Χριστιανισμού!

Επιστρέφοντας στην εντολή του βασιλιά προς τους υπηρέτες στην παραβολή, το να πηγαίνεις ισοδυναμεί με το να καλείς ή, ακριβέστερα, να *προσκαλείς*: "Ελάτε στον γάμο!" (Μτ 22,4). Αυτό παραπέμπει σε μια άλλη, όχι λιγότερο σημαντική πτυχή της αποστολής που αναθέτει ο Θεός. Όπως μπορεί κανείς να φανταστεί, αυτοί οι υπηρέτες-αγγελιοφόροι μετέφεραν την πρόσκληση του βασιλιά με επείγοντα χαρακτήρα, αλλά και με μεγάλο σεβασμό και ευγένεια. Παρομοίως, η αποστολή της μετάδοσης του Ευαγγελίου σε κάθε πλάσμα πρέπει να έχει αναγκαστικά το ίδιο ύφος με Εκείνον που διακηρύσσει τον ίδιο τον εαυτό του. Καθώς διακηρύσσουν στον κόσμο "την ομορφιά της σωστικής αγάπης του Θεού που φανερώθηκε στον θανόντα και αναστάντα Ιησού Χριστό" (Αποστολική Παραίνεση *Evangelii gaudium*, 36), οι μαθητές-ιεραπόστολοι το κάνουν αυτό με χαρά, μεγαλοψυχία, καλοσύνη, που αποτελούν καρπό του Αγίου Πνεύματος σε αυτούς (βλ. Γαλ 5,22). Το κάνουν αυτό χωρίς εξαναγκασμό, καταναγκασμό, προσηλυτισμό, πάντα με εγγύτητα, συμπόνια και τρυφερότητα, αντανακλώντας τον τρόπο ύπαρξης και δράσης του Θεού.

2. Στο συμπόσιο. Η εσχατολογική και ευχαριστιακή προοπτική της αποστολής του Χριστού και της Εκκλησίας

Στην παραβολή, ο βασιλιάς ζητά από τους υπηρέτες να μεταφέρουν την πρόσκληση για το συμπόσιο του γάμου του γιου του. Αυτό το συμπόσιο αντικατοπτρίζει το εσχατολογικό συμπόσιο, είναι μια εικόνα της τελικής σωτηρίας στη Βασιλεία του Θεού, που πραγματοποιείται από τώρα με την έλευση του Ιησού, του Μεσσία και Υιού του Θεού, ο οποίος μας έδωσε ζωή σε αφθονία (βλ. Ιω 10,10), που συμβολίζεται από το τραπέζι που είναι στρωμένο "με νόστιμα εδέσματα, με εκλεκτά κρασιά", όταν ο Θεός "θα εξαλείψει τον θάνατο για πάντα" (Ησ 25,6-8).

Η αποστολή του Χριστού είναι η αποστολή του πληρώματος του χρόνου, όπως Αυτός δήλωσε στην αρχή του κηρύγματός του: "Συμπληρώθηκε ο καθορισμένος καιρός κι έφτασε η βασιλεία του Θεού" (Μκ 1,15). Έτσι, οι μαθητές του Χριστού καλούνται να συνεχίσουν την ίδια αυτή αποστολή του Διδασκάλου και Κυρίου τους. Ας θυμηθούμε

εν προκειμένω τη διδασκαλία της Β' Βατικανής Συνόδου για τον εσχατολογικό χαρακτήρα της ιεραποστολικής δέσμευσης της Εκκλησίας: "Η χρονική διάρκεια της ιεραποστολικής δραστηριότητας τοποθετείται ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη έλευση του Χριστού [...]. Γι' αυτό, πριν ο Κύριος έρθει για δεύτερη φορά, το Ευαγγέλιο πρέπει να έχει κηρυχθεί σε όλα τα έθνη" (Διάταγμα *Ad gentes*, 9).

Γνωρίζουμε ότι ο ιεραποστολικός ζήλος των πρώτων χριστιανών είχε ισχυρή εσχατολογική διάσταση. Ένωσαν την επείγουσα ανάγκη να διακηρύξουν το Ευαγγέλιο. Και σήμερα, επίσης, είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου αυτή την προοπτική, διότι μας βοηθά να αναγέλλουμε το Ευαγγέλιο με τη χαρά εκείνων που γνωρίζουν ότι "ο Κύριος είναι κοντά" και με την ελπίδα εκείνων που αποβλέπουν στην επίτευξη του στόχου, όταν θα είμαστε όλοι μαζί με τον Χριστό στο γαμήλιο συμπόσιό του στη Βασιλεία του Θεού. Ενώ, λοιπόν, ο κόσμος προτείνει τα διάφορα "συμπόσια" του καταναλωτισμού, του εγωιστικού πλούτου, της συσσώρευσης, του ατομικισμού, το Ευαγγέλιο καλεί όλους στο θεϊκό συμπόσιο όπου βασιλεύει η χαρά, ο συμερισμός, η δικαιοσύνη, η αδελφσύνη, σε κοινωνία με τον Θεό και με τους άλλους.

Αυτή η πληρότητα της ζωής, δώρο του Χριστού, προεικονίζεται ήδη από τώρα στο συμπόσιο της θείας Ευχαριστίας, το οποίο η Εκκλησία τελεί κατ' εντολή του Κυρίου σε ανάμνησή Του. Και έτσι η πρόσκληση στο εσχατολογικό συμπόσιο, που μεταφέρουμε σε όλους στην αποστολή διάδοσης του Ευαγγελίου, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την πρόσκληση στο ευχαριστιακό τραπέζι, όπου ο Κύριος μας τρέφει με τον Λόγο του και με το Σώμα και το Αίμα του. Όπως δίδαξε ο Βενέδικτος ΙΣΤ', "σε κάθε θεία Λειτουργία πραγματοποιείται μυστηριακά η εσχατολογική σύναξη του λαού του Θεού. Για μας, το ευχαριστιακό συμπόσιο είναι μια πραγματική προεικόνιση του τελικού συμποσίου, το οποίο προαναγγέλθηκε από τους Προφήτες (βλ. Ησ 25,6-9) και περιγράφεται στην Καινή Διαθήκη ως "ο γάμος του Αρνίου" (Αποκ 19,7.9), ο οποίος θα τελεστεί μέσα στη χαρά της κοινωνίας των αγίων" (Μετασυνοδική Αποστολική Παραίνεση *Sacramentum Caritatis*, 31).

Ως εκ τούτου, καλούμαστε όλοι να ζήσουμε πιο έντονα κάθε θεία Ευχαριστία σε όλες τις διαστάσεις της, ιδιαίτερα την εσχατολογική και ιεραποστολική. Επαναλαμβάνω, εν προκειμένω, ότι "δεν μπορούμε να πλησιάσουμε στο ευχαριστιακό τραπέζι χωρίς να

αφήσουμε τον εαυτό μας να παρασυρθεί στην κίνηση της ιεραποστολής, η οποία, εκκινώντας από την ίδια την Καρδιά του Θεού, στοχεύει να φτάσει σε όλους τους ανθρώπους" (ό.π., 84). Η ανανέωση της θείας Ευχαριστίας, την οποία αξιέπαινα προωθούν πολλές τοπικές Εκκλησίες στην μετά την πανδημία περίοδο, θα είναι επίσης θεμελιώδης για την αναζωπύρωση του ιεραποστολικού πνεύματος σε κάθε πιστό. Με πόση περισσότερη πίστη και ώθηση της καρδιάς, σε κάθε λειτουργία, θα πρέπει να προφέρουμε την εκφώνηση: "Τον θάνατό σου, Κύριε, αναγγέλλουμε και την αγία σου Ανάσταση ομολογούμε, έως ότου έλθεις"!

Υπό αυτό το πρίσμα, στο έτος που είναι αφιερωμένο στην προσευχή για την προετοιμασία του Ιωβηλαίου του 2025, θα ήθελα να καλέσω όλους να εντείνουν επίσης και κυρίως τη συμμετοχή στη θεία Λειτουργία και την προσευχή για την αποστολή της Εκκλησίας να αναγγέλλει το Ευαγγέλιο. Αυτή, υπακούοντας στον λόγο του Σωτήρα, δεν παύει να υψώνει στον Θεό, σε κάθε ευχαριστιακή και λατρευτική ιεροτελεστία, την προσευχή του *Πάτερ ημών* με την επίκληση "ελθέτω η βασιλεία σου". Και έτσι η καθημερινή προσευχή και ιδιαίτερα η θεία Ευχαριστία μας καθιστούν προσκυνητές-ιεραποστόλους της ελπίδας, στον δρόμο μας προς την ατελεύτητη ζωή εν Θεώ, προς το γαμήλιο συμπόσιο που ετοίμασε ο Θεός για όλα τα παιδιά του.

3. "Όλοι". Η παγκόσμια αποστολή των μαθητών του Χριστού και η Εκκλησία που είναι όλη συνοδική-ιεραποστολική

Η τρίτη και τελευταία σκέψη αφορά τους αποδέκτες της πρόσκλησης του βασιλιά: "όλοι". Όπως επεσήμανα, "αυτό βρίσκεται στην καρδιά της αποστολής: "όλοι". Χωρίς να αποκλείεται κανείς. Όλοι. Κάθε αποστολή μας, λοιπόν, πηγάζει από την Καρδιά του Χριστού για να αφήσει Εκείνον να προσελκύσει τους πάντες προς αυτόν" (*Ομιλία προς τους συμμετέχοντες στη Γενική Συνέλευση των Ποντιφικών Ιεραποστολικών Έργων, 3 Ιουνίου 2023*). Ακόμη και σήμερα, σε έναν κόσμο που σπαράσσεται από διαιρέσεις και συγκρούσεις, το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι η ήπια και δυνατή φωνή που καλεί τους ανθρώπους να συναντηθούν, να αναγνωρίσουν ο ένας τον άλλον ως αδελφό και να χαρούν για την αρμονία μεταξύ των διαφορετικότητων. Ο Θεός "θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να γνωρίσουν σε βάθος την αλήθεια" (Α' Τιμ 2,4). Επομένως, ας μην ξεχνάμε ποτέ, στις ιεραποστολικές μας δραστηριότητες, ότι είμαστε σταλμένοι να

διακηρύξουμε το Ευαγγέλιο σε όλους, και "όχι σαν αυτόν που επιβάλλει μια νέα υποχρέωση, αλλά σαν αυτόν που μοιράζεται μια χαρά, δείχνει έναν ωραίο ορίζοντα, προσφέρει ένα λαχταριστό γεύμα" (Αποστολική Παραίνεση *Evangelii gaudium*, 14).

Οι μαθητές-ιεραπόστολοι του Χριστού έχουν πάντα στην καρδιά τους το ενδιαφέρον για όλους τους ανθρώπους κάθε κοινωνικής ή και ηθικής κατάστασης. Η παραβολή του συμποσίου μας λέει ότι, μετά από τη σύσταση του βασιλιά, οι υπηρέτες συγκέντρωσαν "όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς" (Μτ 22,10). Επιπλέον, ακριβώς οι φτωχοί, οι ανάπηροι, οι τυφλοί και οι χωλοί (πρβλ. Λκ 14,21), δηλαδή οι τελευταίοι και περιθωριοποιημένοι της κοινωνίας, είναι οι προσφιλείς καλεσμένοι του βασιλιά. Έτσι, το γαμήλιο συμπόσιο του Υιού, το οποίο ο Θεός ετοίμασε, παραμένει για πάντα ανοιχτό σε όλους, διότι μεγάλη και άνευ όρων είναι η αγάπη του για τον καθένα από εμάς. "Διότι τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στον θάνατο το μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί *καθένας* που πιστεύει σε αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια" (Ιω 3,16). Καθένας, κάθε άνδρας και κάθε γυναίκα, είναι αποδέκτης της πρόσκλησης του Θεού να συμμετάσχει στη μεταμορφωτική και σωτήρια χάρη του. Το μόνο που χρειάζεται είναι να πει "ναι" σε αυτό το δωρεάν θεϊκό δώρο, να το δεχτεί και να αφήσει τον εαυτό του να μεταμορφωθεί από αυτό, να ντυθεί με αυτό σαν να ήταν "ένδυμα γάμου" (βλ. Μτ 22,12).

Η αποστολή για όλους απαιτεί τη δέσμευση όλων. Επομένως, είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε την πορεία προς μια Εκκλησία που είναι όλη συνοδική-ιεραποστολική στην υπηρεσία του Ευαγγελίου. Η συνοδικότητα είναι αφ' εαυτής ιεραποστολική, και αντίστροφα, η ιεραποστολή είναι πάντα συνοδική. Ως εκ τούτου, η στενή ιεραποστολική συνεργασία είναι ακόμη πιο επείγουσα και αναγκαία σήμερα τόσο στην παγκόσμια Εκκλησία όσο και στις επιμέρους Εκκλησίες. Στη γραμμή της Β' Βατικανής Συνόδου και των Προκατόχων μου, συνιστώ σε όλες τις εκκλησιαστικές επαρχίες του κόσμου την υπηρεσία των Ποντιφικών Ιεραποστολικών Έργων, τα οποία αποτελούν το πρωταρχικό μέσο "τόσο για να εμπνευστούν οι καθολικοί, ήδη από την πιο τρυφερή τους ηλικία, ένα πνεύμα πραγματικά παγκόσμιο και ιεραποστολικό, όσο και για να ευνοηθεί κατάλληλα η συλλογή βοηθημάτων υπέρ όλων των ιεραποστολών και σύμφωνα με τις ανάγκες της καθεμιάς" (Διάταγμα *Ad Gentes*, 38). Για τον λόγο αυτό, οι έρανοι της Παγκόσμιας Ημέρας Ιεραποστολών σε όλες τις τοπικές Εκκλησίες

προορίζονται εξ ολοκλήρου για το Παγκόσμιο Ταμείο Αλληλεγγύης που τα Ποντιφικά Έργα Διάδοσης της Πίστεως έπειτα διανέμουν, εξ ονόματος του Πάπα, για τις ανάγκες όλων των ιεραποστολών της Εκκλησίας. Ας προσευχηθούμε στον Κύριο να μας καθοδηγήσει και να μας βοηθήσει να είμαστε μια πιο συνοδική και ιεραποστολική Εκκλησία (βλ. *Κήρυγμα κατά την καταληκτική Θεία Λειτουργία της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Συνόδου των Επισκόπων*, 29 Οκτωβρίου 2023).

Ας στρέψουμε, τέλος, το βλέμμα μας στην Παναγία, η οποία ζήτησε και έλαβε από τον Ιησού το πρώτο θαύμα ακριβώς σε μια γαμήλια γιορτή, στην Κανά της Γαλιλαίας (βλ. *Ιω 2,1-12*). Ο Κύριος πρόσφερε στον γαμπρό και στη νύφη και σε όλους τους καλεσμένους άφθονο νέο κρασί, ένα σημείο που προεικονίζει το γαμήλιο συμπόσιο, το οποίο ο Θεός ετοιμάζει για όλους στο τέλος των αιώνων. Ας ζητήσουμε και σήμερα τη μητρική της μεσιτεία για την αποστολή των μαθητών του Χριστού να αναγγέλλουν το Ευαγγέλιο. Με τη χαρά και τη φροντίδα της Μητέρας μας, με τη δύναμη της τρυφερότητας και της στοργής (βλ. *Evangelii gaudium*, 288), ας πάμε και ας μεταφέρουμε σε όλους την πρόσκληση του Βασιλιά Σωτήρα. Αγία Θεοτόκε Μαρία, Άστρο του ευαγγελισμού, ικέτευε για μας!

Ρώμη, Άγιος Ιωάννης στο Λατερανό, 25 Ιανουαρίου 2024, εορτή της μεταστροφής του Αγίου Παύλου.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ